

Joanust kallas ja küsivad, et ätli miks
 päraft ja naerfist. Tüdrik ei olema
 ätli. ^{ja küsivad, et ta ei ole naerust} Talle päraft, et tüdrik feld müt
 ei olema ätli, miks päraft ta naer-
 nud, leidud Maria tida tumeu-
 teis te inimeste raste; temaga ab-
 ma joanust tüdruk kätt rääkida.
 Niimoodi läinud ta ära uelja ja ro-
 ninud fure püss otse. Üks kuningas
 juhtunud sellasest parajasti
 metses ja kiipal olema ja kae-
 ras harronud püss all haakes-
 pal kas tüdruk otse abut. Kuningas
 tüttaud sinna ja näinud et
 feld üks inimene püss otse au ja
 rõõminud teda maha tulla. Tüdrik
 pole tahtnud tulla; talund aga
 suuti wiimases püss katsumise
 peale. Ta olema aige ilus abut ja

kuningas wõtnud tida auala raspe,
 selle peale waatamata, et ta ei ole
 sinagi rääkinud. Wõeti juumita-
 nud ta kuningale poja. Tis talund
 aga Maria, wa küsinud, et ätli miks
 päraft ja naerfist, wai feld ätli, feld
 meiwatan fu poja ära. Kuninga
 proua ei olema ätli. Maria wõ-
 nud lapsi, tüttaud tüdrikale
 mawad mõistust pealt wõrises ja
 läinud minema. Kuninga ewa
 ütelnud kuningale, et waata ta
 au amsi lapsi ära fäinud, feld
 ta minema; ei kuningas pöörma
 feld tuld. Wõeti juumitanud ta
 teise poja Maria talund jälle ja
 küsinud, et ätli miks päraft ja
 aga naerfist, wai feld ei ätli feld ma-
 min fu lapsi ära. Ei ta pole ätli.